

Chef-kok Alessandro Giraldi; de blauwe entreehal van de villa.

VILLA ABBONDANZI

Logeren als een aristocraat in Faenza

Een landgoed in een provinciestadje met een internationale reputatie op het gebied van keramiek. Niet ver van Ravenna, met zijn vroeg-middeleeuwse kerken, mozaïeken en Dante. Wat wil je nog meer tijdens een trip naar het oosten van Emilia-Romagna?

TEKST EN FOTOGRAFIE FABIAN TAKX & VILLA ABBONDANZI

TIPS

• Villa Abbondanzi Resort

Villa Abbondanzi is lid van een exclusief internationaal genootschap van restaurants en hotels, Les Collectionneurs, een keurmerk dat is opgezet door de Franse top-chef Alain Ducasse. Lescollectionneurs.com
Via Emilia Ponente 23, Faenza, villa-abbondanzi.com

Rotondes rijgen de buitenwijken van Faenza als tandwielen aan elkaar. Op de zoveelste slaat de chauffeur ineens abrupt af en we rijden een statige oprijlaan op naar een landgoed. De golfbaan die ernaast ligt, lijkt een beetje een hedendaagse stijlbreuk. Even later zit ik bij een zwembad van Villa Abbondanzi. Dat ziet er aanlokkelijk uit, zeker bij 36 graden in de schaduw. Een vrouw met een strohoed poedelt verveeld met haar voeten in het water en krijgt een cocktail aangereikt door een jongen met een rood T-shirt met opschrift 'Salvataggio'. De redder in nood. Relais Villa Abbondanzi, een resort met vier sterren, heeft twee gastenverblijven.

Het ene is een grondig verbouwde voormalige schuur met vijftien gerieflijke kamers en suites en veel antiek. Daarnaast is er de eigenlijke villa met vijf *superior suites*, waar de receptioniste me tot mijn onuitsprekelijk genoeg met een golfkarretje heen rijdt. Het robuuste gebouw uit de jaren 1820 is opgetrokken voor grootgrondbezitter Giorgio Abbondanzi (1774-1831) en wordt omringd door een groot landschapspark met een grote variatie bomen en de nodige frivoliteiten. Zo is er een labyrint van kronkelende paadjes tussen struiken, dat zo te zien niet meer wordt gebruikt. Daaronder zit een voormalige ijskelder waar nu wijn is opgeslagen en wijnproeverijen voor de gasten worden gehouden. De villa heeft ook een eigen zwembad, waar beduidend minder gasten gebruik van maken, met

Plein in
Brisighella.

Bij Al Cairoli
in Ravenna.

Compositie
van chef-kok
Alessandro Giraldi.

In de voormalige ijskelder is nu wijn opgeslagen en worden wijnproeverijen voor de gasten gehouden

daarachter een fraai tuinpaviljoen waar je makkelijk een Italiaanse bruiloft kunt houden.

Fresco's op het plafond

De 19de-eeuwse villa is opgetrokken volgens de beginselen van de neoklassieke architectuur, dus vanbuiten sober en perfect symmetrisch, met bovenin een loggia met zuilen. Binnen is het heerlijk uitbundig. Op de eerste verdieping – de *piano nobile*, waar vroeger de familie woonde en bezoek ontving (het personeel zat op de begane grond) – zijn de plafonds beschilderd met fresco's en de gesausde muren behangen met barokke schilderijen. Een chaise longue in empirestijl staat voor de deur van mijn suite Roseto, vernoemd naar de rozentuin voor een semi-Romeins tempeltje in het park, en in de gang stuurt een god met wapperende manen een strijdswagen over het plafond. Op het fresco boven mijn bed zijn een paar in tuniek geklede meiden iets bucolisch

of misschien zelfs amoreus aan het doen. De badkamer glimt van het marmer, en naast de wc hangen een telefoon voor noodgevallen en vogelprenten met Latijnse namen. De eigenaren zijn sowieso ornithologisch ingesteld, want in de vijver naast de villa kuieren flamingo's in het rond, een beetje chagrijnig alsof ze hun lange stelten met tegenzin uit het water trekken. Van tijd tot tijd klinkt er een driftig gesnater als in een gearrangeerd huwelijk. Verderop klepperen ooievaars bovenop een mast en boven alles uit klinkt het gesjirp van de cicaden, die hun brons met dit warme weer luid uitventen.

Vijf lepels

De geschiedenis van het landgoed wordt al decennia bepaald door de familie Bucci. Industrieel Roberto Bucci heeft de villa al in de jaren vijftig van de vorige eeuw laten renoveren. Zijn zonen Massimo en Stefano, succesvol in de robotica en automatisering, hebben van de villa

in 2004 een resort gemaakt. Martina, de dochter van Massimo, is daar nu directeur.

Waarschijnlijk hebben ze gedacht: waar zouden we zelf behoefte aan hebben als we in ons ideale hotel gaan logeren? Zo heeft het viersterrenresort twee uitstekende restaurants. Met marketingmanager Serena Grementieri lunch ik in Le cinque Cucchiai, gespecialiseerd in vis en zeevruchten. Waarom hier, vijftig kilometer van de Adriatische kust? "Massimo Bucci wilde een goed visrestaurant omdat dat in Faenza niet te vinden is", luidt Serena's nuchtere verklaring. Het restaurant heet 'de vijf lepels', omdat de oma van Massimo in haar recepten altijd vijf lepels van elk ingrediënt deed. Serena raadt de *risotto al mare* aan, en die is inderdaad goed gelukt, net als de gegrilde octopus en het chocoladedessert Cinque Cucchiai. Voor ons in de tuin staat een eeuwenoude eik waaronder je kunt loungen met je *bollicine* (spumante) of *degustativo*. >

Romeins tempeltje
in de tuin van Villa
Abbondanzi.

TIPS

FAENZA

• MIC (Internationaal keramiekmuseum)

Viale Baccarini 19,
micfaenza.org

• Teatro Masini

Historisch theater,
gebouwd in 1787.
Piazza Nenni, 3,
accademiaperduta.it

• Palazzo Milzetti

Een van de mooiste voorbeelden
van de neoklassieke periode
in Italië (1792-1805).
Via G. C. Tonducci 15,
palazzomilzetti.jimdo.com

BRISIGHELLA

• Trattoria La Casetta

Fijn terras, uitstekende
regionale keuken.
Via G. Ugonia 6,
trattoria-lacasetta.it

• CAB, Terra di Brisighella

Olijfproeverij, winkel met extra
verginе оlijfolie (ook biologisch),
wijn en streekproducten.
Piazzetta Porta Gabolo 8,
terradibrisighella.it

• Toeristische info

brisighella.org

Op een steenworp van het restaurant bevindt zich de *orto botanico*, de groente- en kruidenmoestuin waar de gasten ook kunnen rondwandelen. Daarnaast heeft het resort twee spa's, waaronder een waar je je kunt laten masseren of een privé-ruimte kunt huren met een groot en zo te zien erg gerieflijk waterbed en een jacuzzi, en een fitnessruimte is er natuurlijk ook.

Roze flamingo

's Avonds mag ik me vervoegen bij Il Fenicottero Rosa Gourmet, het fine-diningrestaurant van de villa. De naam 'De roze flamingo' is geen pleonasme, want in de vijver houden zich ook witte en gelige exemplaren op. 's Winters worden de gasten binnen ontvangen op de begane grond, op zwoele zomeravonden op het terras. Ik krijg een achtgangenmenu plus amuses voorgezet, vergezeld van heerlijke wijnen en alle gangen zijn licht verteerbaar. Chef Alessandro Giraldi komt zijn

gasten zijn bijzondere creaties aan tafel persoonlijk uitleggen. Hij heeft ervaring opgedaan in de keuken van Noma, het sterrenrestaurant in Kopenhagen dat bekendstaat als een van de beste ter wereld. Alessandro heeft streek- en seizoensproducten zeer fantasievol gecomponeerd tot wat hij *una tempesta organizzata* noemt, een georganiseerde storm. Hij moedigt zijn team aan met de wildste ideeën te komen, die later worden "gekanaliseerd", om te "zoeken naar de comfort-zone van een ingrediënt, de grens ervan af te tasten en zo dicht mogelijk bij die grens te komen waarbuiten het moeilijk zou zijn voor de klant om ons te volgen", zoals hij me later mailt. Als dat niet avontuurlijk is.

Faenza

Je hoeft het resort eigenlijk niet uit, maar een chauffeur brengt me toch naar Faenza. Een stadje met zestigduizend inwoners en weinig groen, net als veel Italiaanse >

Terras van Il
Fenicottero Rosa
Gourmet.

LOGEREN ALS EEN
ARISTOCRAAT IN FAENZA

©ADOBE STOCK PHOTO/DENIS ZAPOROZHTSEV

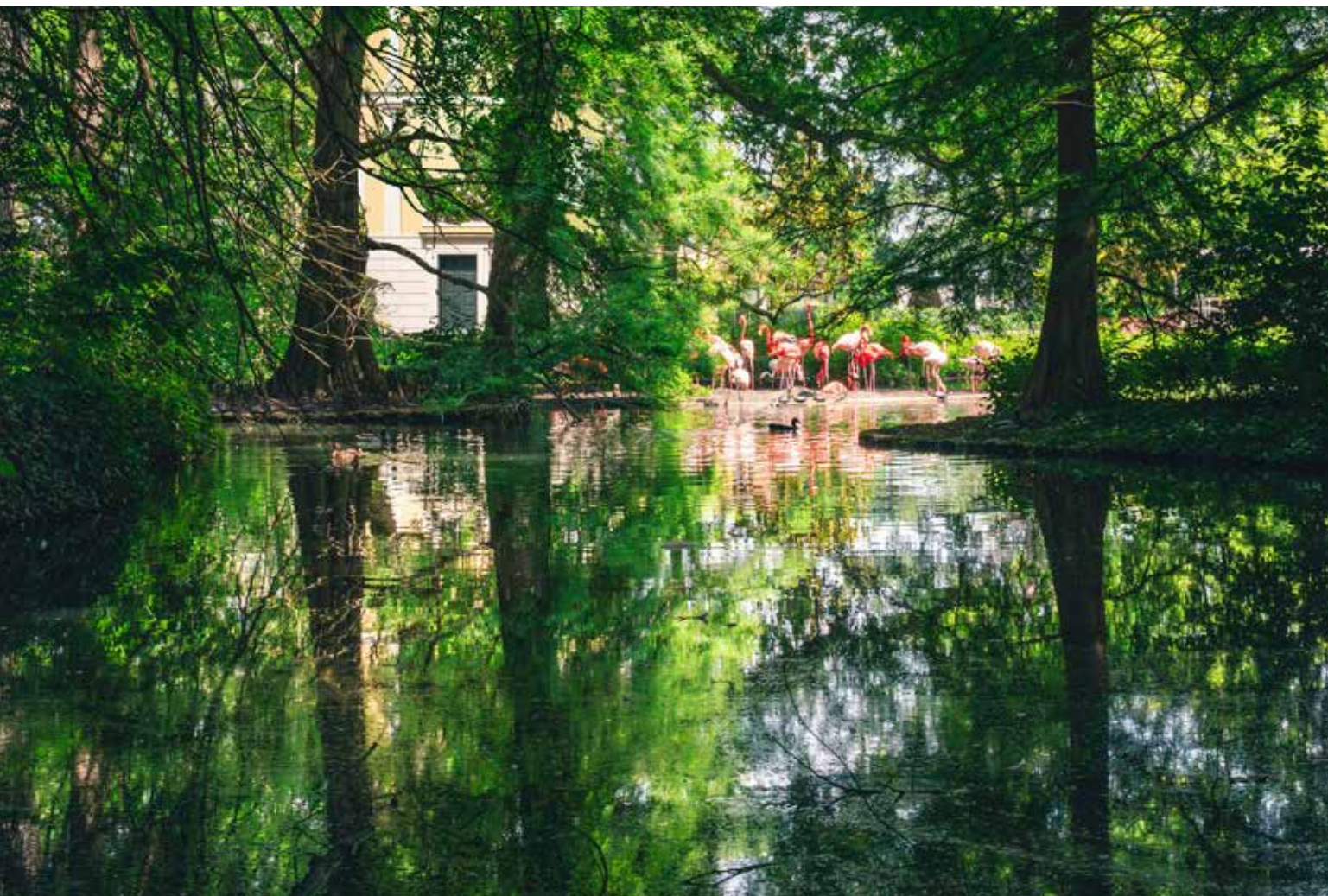
Interieur van de
Basilica di San Vitale
in Ravenna, een
belangrijk voorbeeld
van Byzantijnse kunst
en architectuur.

Een kwartiertje rijden van Faenza ligt Brisighella, een van de *Borghi più belli d'Italia* en beroemd om zijn pittoreske straatjes, kasteel en klokkentoren

Onder: de flamingo's in het park van Villa Abbondanzi. Rechterpagina, van links naar rechts: een van de gangen van de villa; goedlachse sommelier en serveerster van Il Fenicottero Rosa Gourmet; panorama van het mooie dorp Brisighella.

steden, maar de vader van Massimo en Stefano heeft zijn stad wel een park geschonken, het Parco Roberto Bucci. Je ziet het niet meteen, maar tweehonderd jaar geleden bloeide Faenza op cultureel gebied. Het werd zelfs 'het Athene van Emilia-Romagna' genoemd. In dit deel van Emilia-Romagna hadden de grootgrondbezitters meestal een huis in de stad en een villa op het platteland, vertelt mijn gids Daniela. Uit die tijd dateren nog zeventig villa's in

de omgeving, maar die kun je meestal niet bezoeken. Je kunt wel terecht in Villa Milzetti, midden in de stad. Die ziet er van buiten onopvallend uit, maar ook deze villa is vanbinnen spectaculair. In de keuken valt een roestig spit op dat via allerlei omwegen boven de open haard eindigt en me doet denken aan de machines van de kunstenaar Jean Tinguely. Op de benedenverdieping zijn de kamers van fresco's voorzien, maar een verdieping hoger bevinden zich de salons voor de

belangrijke gasten, die veel hoger zijn en veel rijker gedecoreerd. Daarnaast zijn er boudoir-achtige schemerige kamers met grotesken en decoraties in de intieme sfeer. Een zeer opmerkelijk interieur dat me doet denken aan de oude films vol weemoed en verlangen van Luchino Visconti. Verder draait Faenza het gebruikelijke repertoire van een doorsnee-Italiaans stadje af: een piazza met een arcadengalerij, een fontein, een paar terrasjes en een kathedraal die nooit is afgekomen. Er is ook een prachtig theater, het Teatro Masini, dat je kunt bezichtigen en waaraan nooit iets lijkt te zijn veranderd sinds eind 18de eeuw. Daniela wijst op de *cardo* en *decumanus*, de Romeinse heerwegen die elkaar kruisten op de piazza. Faenza ligt niet meer dan een uur van cultuursteden als Ravenna, Bologna, Florence en Rimini.

Keramik

Daarnaast is het stadje wereldberoemd om zijn geglazuurde en gedecoreerde keramik, dat in het Frans *faïence* heet en in het Italiaans *majolica*. In het internationale keramiekmuseum is de geschiedenis van majolica gedocumenteerd, maar ook die van buitenlandse aardewerkvarianten van de oudheid tot nu, met tot besluit een grote afdeling hedendaagse keramische kunst. In een vitrine staat aardewerk dat is

geschonken door de maker, Pablo Picasso. Een kwartiertje rijden van Faenza ligt het mooie Brisighella, een van de *Borghi più belli d'Italia* en beroemd om zijn pittoreske straatjes, kasteel en klokkentoren. Het middeleeuwse dorp ligt er schilderachtig bij, maar het is er wel bloedheet als ik er met gids Silvia rondloop. Vooral omdat we vele beklimmingsmoeten uitvoeren, want het ligt op een duidelijke verhoging. La Rocca genaamd, wat waarschijnlijk ook de reden is dat het door de adellijke familie Manfredi werd uitverkoren om het fort te bouwen. Heel bijzonder is de Via degli Asini, de 'ezelweg', een middeleeuwse doorgang op eenhoog met golvend kinderkopjesplaveisel en monumentale balken. Je komt er via een stenen trap op de piazza.

Ravenna

Als je in Faenza bent moet je uiteraard naar Ravenna, een halfuur met een boemeltrein. Een absolute bezienswaardigheid, om de vroeg-middeleeuwse mozaïeken en gebouwen die op de Unesco Werelderfgoedlijst staan, en natuurlijk vanwege de tombe van Dante Alighieri. Hij voltooide *La Divina Commedia*, waarin hij al zijn vijanden in het inferno deed belanden, in Ravenna. "Ik moet bekennen dat ik het niet heb uitgelezen", zeg ik tegen gids Cinzia. "Dat heeft niemand", antwoordt >

TIPS

RAVENNA

• Osteria Passatelli

Eigentijds fantasievolle en gezellige inrichting, uitstekend eten en dito wijnen, typisch voor Emilia-Romagna. Via Ponte Marino 19, osteriapassatelli.it

• Ristorante Al Cairoli

Via Cairoli 16, alcairoli.com

DANTE

• Museo Dante

Op deze website staat ook informatie over de andere *luoghi Danteschi*, zoals de tombe van Dante. Er is door de plaatselijke Lions Club ook een Dante-route door de stad uitgezet, 'Il percorso Dantesco', camminarecondante.it Via Dante Alighieri 2/A Ravenna, vivadante.it.

In het internationale keramiekmuseum in Faenza.

Brisighella.

Palazzo Milzetti in Faenza.

TIPS

RAVENNA

De mozaïeken uit de vroege Middeleeuwen zijn onder meer te zien in de Basilica di San Vitale, het mausoleum van Galla Placidia, de Cappella di Sant'Andrea, de Basilica di Sant'Apollinare Nuovo, de Basilica di Sant'Apollinare in Classe en het baptisterium van de Arianen en het baptisterium van de Neonianen. Daarnaast zijn er nog meer kerkelijke gebouwen te bezichtigen, zoals het aartsbisschoppelijk museum. Er zijn combi-tickets te koop waarmee je de belangrijkste monumenten kunt bezoeken.

Voor alle info:

- ravennamosaici.it
- musei.emiliaromagna.beniculturali.it
- turismo.ra.it
- ravennaexperience.it

ze begripvol. “Ook Italianen niet. Daar is het veel te moeilijk voor. Ik had zelf nog het meest aan een Engelse vertaling. Maar geniaal is het wel.”

Nadat Dante uit Florence was verbannen zwierf hij twintig jaar langs allerlei adellijke opvangadressen. Zijn laatste halte was Ravenna, waar hij drie jaar in ballingschap leefde tot hij op 56-jarige leeftijd aan malaria overleed in 1321. Nu zijn zijn stoffelijke resten ondergebracht in een statige tombe in een barokke kapel, maar daar ging een hele zwerftocht en veel gekrakeel aan vooraf. Vlakbij het monumentale graf bevindt zich een heuveltje op de binnenplaats van een klooster, waar de monniken zijn gebeente een tijdje hadden verstoppt voor Dante's politieke vijanden. Daar werden ze later op miraculeuze wijze teruggevonden en in de monumentale tombe geplaatst.

Overigens is er nog een literator die in Ravenna heeft verbleven, Lord Byron. Deze romantische dichter en *ladies man* weekte er een schoonheid van haar oudere man los om haar vervolgens met gebroken hart achter te laten om naar Griekenland

te vertrekken en te sneuvelen. Niet dat er een oorzakelijk verband is.

Ravenna was in de tijd van Dante en Byron een ‘provinciaal gat’ geworden. Het had zijn grootste bloeitijd al lang achter zich, de vroeg-christelijke tijd, in de 5de en 6de eeuw na Christus. Daarvan getuigen nog vele gebouwen, zoals het mausoleum van Galla Placidia, de Basilica di San Vitale en de Basilica di Sant'Apollinare Nuovo. Ook het baptisterium van de Arianen, vlakbij de dom, is zeer fraai gedecoreerd met de wonderschone mozaïeken waar Ravenna beroemd om is. Cinzia wijst me op de fresco's hoog op de muren van de Basilica di Sant'Apollinare Nuovo uit de 6de eeuw, gebouwd door Theodorik de Grote, koning van de Ostrogoten. Ze geven scènes uit het leven van Jezus weer. “Wat valt je op?” Ze geeft zelf het antwoord: “De kruisiging staat er niet bij. Het christendom was toen nog een positief, vreugdevol geloof. De aandacht voor het lijden en de opoffering van Christus dateert van veel later, uit de Middeleeuwen.” We constateren eensgezind dat deze vroege opvatting ons veel beter bevalt. •